

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 536

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 august 2009

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 781 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.....	2-3	din Codul civil, precum și ale art. 129 alin. 5, art. 137, 167, 168, 172 și 173 din Codul de procedură civilă ..	8-10
Decizia nr. 795 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și h) și art. 12 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă ..	3-5	Decizia nr. 955 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 10 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri	10-11
Decizia nr. 806 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 964 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi	11-12
Decizia nr. 879 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 593 alin. 4 din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 986 din 30 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați	12-14
Decizia nr. 887 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.200 și 1.201		Decizia nr. 990 din 30 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor mențiunii de la pct. VI din Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.....	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 781

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Antonia Constantin — procuror
 Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A. în Dosarul nr. 1.519/254/2008 al Judecătoriei Mangalia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 827D/2009 și nr. 881D/2009, care au același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor dosare având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 827D/2009 și nr. 881D/2009 la Dosarul nr. 826D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Magistratul-asistent referă cu privire la cererea formulată de autorul excepției, prin care renunță la excepția de neconstituționalitate ridicată în aceste dosare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Invocă jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 5 ianuarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.519/254/2008, nr. 1.595/254/2008 și nr. 1.518/254/2008, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin art. 44, 53 și 136 din

Constituție, precum și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care se interpretează că obligația de a vinde locuințele închiriate — construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice — se transmite nelimitat în timp, indiferent de faptul că bunul a trecut în patrimoniul altei persoane printr-un act juridic translativ de proprietate.

Judecătoria Mangalia consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că prin înstrăinarea locuințelor construite din fondurile fostelor unități economice se ajunge la diminuarea aportului de capital al acționarului român, având în vedere că Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A. este o societate mixtă româno-coreeană.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Cu privire la cererea autorului excepției de neconstituționalitate de renunțare la judecarea acesteia, Curtea reține că, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului și nici cele privind recuzarea judecătorilor”*.

Față de cele de mai sus, renunțarea autorului excepției de neconstituționalitate la soluționarea acesteia nu împiedică realizarea în continuare a controlului de constituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: *„Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi,*

altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 136 referitor la proprietate. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Prin numeroase decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 113 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2008, și Decizia nr. 814 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 30 iulie 2008, Curtea a statuat, în esență, că art. 7 din Legea nr. 85/1992 consacră o normă de justiție socială, întrucât dă posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A. în dosarele nr. 1.519/254/2008, nr. 1.595/254/2008 și nr. 1.518/254/2008 ale Judecătoriai Mangalia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 795

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și h) și art. 12 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și h) și art. 12 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marcelin Pătrașcu și Virginia Pătrașcu

căroră au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic.

În cazul privatizării unităților din ale căror fonduri a fost construită locuința ce a făcut obiectul vânzării, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este — astfel cum a statuat Curtea Constituțională — o obligație *in rem*, instituită în considerarea obiectului (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, reglementată în considerarea subiectului, societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea a reținut că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale, restrângere care, însă, nu a fost constatată de Curte.

Considerentele și soluția deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

La apelul nominal se prezintă Marcelin Pătrașcu, personal și asistat de avocat Gheorghe Badea, Virginia Pătrașcu, reprezentată de același avocat, Gheorghe Preda, personal, precum și părțile Ioan Crețiu și Mihaela Ioana Crețiu, reprezentate de avocat Sebastian Rădulețu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 477D/2009, nr. 546D/2009, nr. 684D/2009 și nr. 694D/2009, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 546D/2009, nr. 684D/2009 și nr. 694D/2009 la Dosarul nr. 477D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Autorii excepției de neconstituționalitate solicită admiterea criticilor și depun note scrise în susținerea cererilor formulate.

Avocatul părților Ioan Crețiu și Mihaela Ioana Crețiu susține respingerea excepțiilor de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 21 alin. (3) și art. 44 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 675.1/32/2008, și prin Încheierea din 28 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 40/35/2006, **Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, respectiv Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă au sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 2 alin. (1) lit. h) și art. 12 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Marcelin Pătrașcu și Virginia Pătrașcu, respectiv de Anișoara Chițu.

Prin Încheierea din 15 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.439/299/2007, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 2 alin. (1) lit. a) și lit. h) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Mihaela Stanciu și Florin Stanciu.

Prin Încheierea din 2 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.590/299/2007, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 2 alin. (1) lit. a) și lit. h) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gheorghe Preda.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii consideră că dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a) și h) din Legea nr. 10/2001 încalcă dreptul persoanei la un proces echitabil, deoarece nu îndeplinesc criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pentru ca subiectul de drept vizat să își poată conforma conduita, astfel încât să evite consecințele nerespectării lor. Or, în condițiile în care conduita unei persoane care a cumpărat un imobil în baza dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 112/1995, care oferea spre vânzare chiriașilor locuințele revendicate, este dată de dispozițiile legale în vigoare la data respectivă, subiecții care au cumpărat aceste imobile s-au întemeiat pe garanțiile constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, dreptul la un proces echitabil și dreptul la respectarea vieții private și familiale.

Neclaritatea textelor de lege rezidă și în faptul că acestea nu oferă criterii suficiente pentru determinarea sferei imobilelor preluate de stat cu titlu valabil, dar considerate a fi preluate în mod abuziv, ceea ce conduce la concluzia că toate modalitățile de dobândire a proprietății de către stat au fost abuzive,

concluzie ce constituie prin ea însăși o încălcare a dreptului de proprietate.

Pe de altă parte, dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, coroborate cu cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât prin noțiunea de proces echitabil, în opinia autorilor, nu se are în vedere doar simpla susținere a unor cereri pentru protejarea unor drepturi subiective, ci totalitatea aspectelor care cuprind garanțiile și obligațiile pozitive ale autorităților statului pe care jurisprudența aplicabilă pe teritoriul României le-au definit sau stabilit în aplicarea textului constituțional.

De asemenea, dispozițiile art. 2 lit. h) din Legea nr. 10/2001 contravin art. 26 alin. (1) din Constituție referitor la viața intimă familială și privată, acest drept având un conținut complex și de mare importanță pentru libertatea și personalitatea cetățeanului. Mai mult, în opinia autorului excepției, textul de lege criticat încalcă și prevederile art. 16 din Constituție, instituind o inegalitate între cetățenii care au cumpărat locuințele în baza Legii nr. 112/1995 și foștii proprietari, cărora legea criticată le-a dat dreptul fie la restituirea în natură a imobilului, fie la plata de despăgubiri la valoarea reală a acestuia.

În ceea ce privește dispozițiile art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, autorii excepției susțin că acestea încalcă prevederile constituționale ale art. 124 alin. (2), întrucât nu prevăd suspendarea soluționării litigiilor aflate pe rolul instanțelor judecătorești din momentul promovării unui recurs în interesul legii având ca obiect practica neunitară a instanțelor referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale care constituie temeiul respectivelor cauze.

Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă, Judecătoria Sectorului 1 București și Tribunalul București — Secția a V-a civilă consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că normele criticate sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale conform cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Potrivit normelor constituționale, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 2 alin. (1) lit. a) și h) și art. 12 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

— Art. 2 alin. (1) lit. a) și h): „(1) În sensul prezentei legi, prin imobile preluate în mod abuziv se înțelege:

a) imobilele naționalizate prin Decretul nr. 92/1950 pentru naționalizarea unor imobile, cu modificările și completările ulterioare; [...]

h) orice alte imobile preluate de stat cu titlu valabil, astfel cum este definit la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare;”;

— Art. 12: „În situația imobilelor deținute de stat, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică dintre cele prevăzute la art. 21 alin. (1), (2) și (4), dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiționată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit.”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă și dispozițiile art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese. Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 26 alin. (1) și art. 44 alin. (2) și (3), precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 196 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 27 martie 2006, în sensul respingerii acesteia.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut, în esență, că, analizând argumentația criticii de neconstituționalitate, autorii acesteia solicită, în fapt, modificarea conținutului normelor legale criticate, în sensul adaptării ei la principiile protecției drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, evidențiate în jurisprudența instanței de contencios european a drepturilor omului.

Aceste susțineri nu pot fi reținute, dat fiind faptul că, potrivit competenței sale înscrise în art. 146 din Constituție și în cap. III din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională verifică în cadrul controlului de constituționalitate conformitatea legilor și a ordonanțelor Guvernului cu dispozițiile și principiile constituționale, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. Modificarea conținutului unei norme juridice este atributul exclusiv al legiuitorului, în temeiul dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora: „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.”

Cu privire la critica potrivit căreia prevederile art. 2 alin. (1) lit. a) și h) și art. 12 din Legea nr. 10/2001 sunt contrare și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, Curtea constată că aceste susțineri, referitoare la încălcarea dreptului oricărei persoane la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil, nu pot fi reținute câtă vreme instanța de judecată a examinat în fond cauza dedusă judecării și s-a pronunțat asupra existenței dreptului de proprietate pretins de reclamant.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că excepția este inadmisibilă, întrucât, efectuând controlul de constituționalitate, Curtea nu poate completa norma de procedură în sensul introducerii unei noi cauze de suspendare a proceselor aflate pe rolul instanțelor judecătorești. O atare operație excedează competenței instanței constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și h) și art. 12 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Marcelin Pătrașcu și Virginia Pătrașcu în Dosarul nr. 675.1/32/2008 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă, de Anișoara Chițu în Dosarul nr. 40/35/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă, de Mihaela Stanciu și Florin Stanciu în Dosarul nr. 3.439/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București, precum și de Gheorghe Preda în Dosarul nr. 3.590/299/2007 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Preda în Dosarul nr. 3.590/299/2007 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 806

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Strelitia” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 2.324/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.324/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Strelitia” — S.R.L. din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21, 24 și 129 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie, pentru părți, obligația de a-și exercita dreptul de a ataca hotărârea de declinare a competenței într-un termen de 5 zile de la pronunțare, fără a li se da posibilitatea să cunoască motivele hotărârii instanței.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate

la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următoarea redactare: *„Dacă instanța se declară necompetentă, împotriva hotărârii se poate exercita recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Dosarul va fi trimis instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent, de îndată ce hotărârea de declinare a competenței a devenit irevocabilă.”*

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 129 privind căile de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate pentru critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 246 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 14 aprilie 2008, Curtea a statuat că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili care sunt căile de atac ce pot fi exercitate în diferite cauze, precum și condițiile procedurale de exercitare a acestora, inclusiv termenele, cu singura cerință de a nu contraveni vreunei dispoziții sau vreunui principiu constituțional.

Prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă nu pun nicio parte interesată în imposibilitatea de a se adresa instanței de control judiciar, prin exercitarea căilor de atac. Potrivit dispozițiilor alin. 1 și 2 ale art. 158 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească se pronunță asupra problemelor privind competența în situația în care, în cadrul judecării litigiului cu care a fost investită, în fața sa se pune în discuție competența de judecată. Această discuție are loc în prezența părților sau chiar în lipsa lor, dar când toate părțile au fost legal citate. În cazul în care instanța se declară competentă, va continua judecarea cauzei, iar hotărârea privind competența poate fi atacată cu apel sau cu recurs, după caz, odată cu fondul cauzei. Hotărârea prin care instanța se declară necompetentă se poate ataca separat cu recurs, întrucât această hotărâre are caracter de dezinvestire.

Totodată, Curtea a mai reținut că stabilirea unui termen derogatoriu mai scurt și care curge de la data pronunțării hotărârii, pentru declararea recursului, s-a impus pentru că soluționarea incidentului privind competența instanței ține pe loc judecarea fondului litigiului. Niciuna dintre părți nu este împiedicată în exercitarea căii de atac în acest termen, având în vedere că acestea, chiar dacă nu sunt prezente în urma îndeplinirii procedurii legale de citare, cunosc termenul de judecată și depinde doar de diligența lor aflarea soluției și declararea recursului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Strelitia” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 2.324/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 879

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 593 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 593 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” — S.R.L. din Hunedoara în Dosarul nr. 4.425/324/2008 al Judecătoriei Tecuci.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, critica vizând modul de redactare a dispozițiilor procedurale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.425/324/2008, **Judecătoria Tecuci a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 593 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” — S.R.L. din Hunedoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că din redactarea dispozițiilor art. 593 alin. 4 din Codul de procedură civilă rezultă că orice persoană interesată poate face contestație împotriva modului de aducere la îndeplinire a măsurii sechestrului asigurător. Redactarea textului este defectuoasă, întrucât nu rezultă ce procedură se aplică în soluționarea contestației menționate. Din coroborarea alin. 4 cu alin. 1 ar putea rezulta că, întrucât sechestrul asigurător se aduce la îndeplinire potrivit regulilor referitoare la

executarea silită, atunci și contestarea modului de ducere la îndeplinire a măsurii se face tot potrivit regulilor de executare silită. Astfel, procedura specială reglementată de cartea a VI-a se completează cu procedura prevăzută de cartea a V-a. Numai că, potrivit art. 338 alin. 2 din Codul de procedură civilă, „materile necontencioase cu privire la care legea prevede o procedură specială rămân supuse dispozițiilor speciale care se vor întregi cu cele prevăzute în cuprinsul cărții de față”. Accesul liber la justiție, în opinia autorului, implică adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenul în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale.

Judecătoria Tecuci apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, întrucât se aplică tuturor celor aflați în situația reglementată de norma juridică fără a institui privilegii sau discriminări.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 593 alin. 4 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut: „*Împotriva modului de aducere la îndeplinire a măsurii sechestrului cel interesat va putea face contestație.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind separația și echilibrul puterilor în stat și în art. 21 privind accesul liber la justiție.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul excepției este, de fapt, nemulțumit de lipsa de reglementare expresă a procedurii contestației pe care o poate formula persoana interesată împotriva modului de aducere la îndeplinire a măsurii sechestrului asigurator.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 593 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” — S.R.L. din Hunedoara în Dosarul nr. 4.425/324/2008 al Judecătorei Tecuci.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 887

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.200 și 1.201 din Codul civil, precum și ale art. 129 alin. 5, art. 137, 167, 168, 172 și 173 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.200 și 1.201 din Codul civil, precum și ale art. 129 alin. 5, art. 137, 167, 168, 172 și 173 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.597/121/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.597/121/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 1.200 și 1.201 din Codul civil, precum și ale art. 129 alin. 5, art. 137, 167, 168, 172 și 173 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile criticate nu asigură dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv și imediat în materia respingerii probatoriului. Astfel, în condițiile în care există o tendință manifestă a instanțelor de judecată „de a analiza acțiunile numai în raport de dispozițiile art. 137 din Codul de procedură civilă, fără a uni excepțiile cu fondul”, cu toate că, pentru soluționarea acestora, este necesară administrarea de dovezi care trebuie să fie analizate cu stăruință de instanțe, normele procedurale criticate nu întrunesc exigențele stipulate în art. 16, 21 și 53 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Codului civil cuprinse în art. 1.200 referitor la prezumțiile legale și art. 1.201 privind autoritatea de lucru judecat, precum și dispozițiile Codului de procedură civilă cuprinse în art. 129 alin. 5, art. 137, 167, 168, 172 și 173, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 129 alin. 5: *„Judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Ei vor putea ordona administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc.”;*

— Art. 137: *„Instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.*

Excepțiile nu vor putea fi unite cu fondul decât dacă pentru judecarea lor este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu dezlegarea în fond a pricinii.”;

— Art. 167: *„Dovezile se pot încuviința numai dacă instanța socotește că ele pot să aducă dezlegarea pricinii, afară de cazul când ar fi primejdive ca ele să se piardă prin întârziere.*

Ele vor fi administrate înainte de începerea dezbaterilor asupra fondului.

Dovada și dovada contrarie vor fi administrate pe cât cu putință în același timp.

Când dovada cu martori a fost încuviințată în condițiile art. 138, dovada contrară va fi cerută sub pedeapsa decăderii în aceeași ședință, dacă amândouă părțile sunt de față.

Partea lipsă la încuviințarea dovezii este obligată să ceară dovada contrarie la ședința următoare, iar în caz de împiedicare, la prima zi când se înfățișează.”;

— Art. 168: *„Încheierea prin care se încuviințează dovezile va arăta faptele ce vor trebui dovedite, precum și mijloacele de dovadă încuviințate pentru dovedirea lor.*

Administrarea dovezilor se va face în ordinea statornicită de instanță.

Când o parte renunță la dovezile ce a propus, cealaltă parte poate să și le însușească.”;

— Art. 172: *“Când partea învederează că partea potrivnică deține un înscris privitor la pricină, instanța poate ordona înfățișarea lui.*

Cererea de înfățișare nu poate fi respinsă dacă înscrisul este comun părților sau dacă însăși partea potrivnică s-a referit în judecată la înscris ori dacă, după lege, ea este obligată să înfățișeze înscrisul.”;

— Art. 173: *„Instanța va respinge cererea de înfățișare a înscrisului, în întregime sau în parte, în cazurile:*

1. când cuprinsul înscrisului privește chestiuni cu totul personale;

2. când înfățișarea înscrisului ar încălca îndatorirea de a păstra secretul;

3. când înfățișarea ar atrage urmărirea penală împotriva părții sau a unei alte persoane, ori ar expune-o disprețului public.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, 21 și 53, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși obiectul sesizării îl constituie o serie de norme din Codul civil și Codul de procedură civilă, autorul excepției se limitează a motiva doar neconstituționalitatea dispozițiilor art. 137 din legea procesuală civilă.

Cu privire la celelalte dispoziții, Curtea Constituțională constată că simpla enumerare a textelor de lege, fără indicarea prevederilor constituționale pretins a fi încălcate, nu poate constitui temei legal pentru efectuarea controlului de constituționalitate. Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea unor motive de neconstituționalitate, întrucât în această manieră ar exercita un control din oficiu, ceea ce excedează competenței sale. Prin urmare, întrucât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.200 și 1.201 din Codul civil, ale art. 129 alin. 5, art. 167, 168, 172 și 173 din Codul de procedură civilă nu respectă prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”*, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, raportate la prevederile art. 16 din Constituție, prin Decizia nr. 861/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 20 noiembrie 2007, statuând că dispozițiile de procedură criticate se înscriu în competența legiuitorului de a reglementa procedura de judecată, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, fără a încălca principiul egalității cetățenilor în fața legii. Reglementarea, instituită pentru o bună administrare a justiției, nu este de natură să creeze inegalitate între părțile din proces, dispozițiile analizate aplicându-se fără discriminare în toate cazurile și față de toate persoanele vizate de textul legii.

De asemenea, prin Decizia nr. 64/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 2 iunie 1999, Curtea a statuat că dispozițiile art. 137 din Codul de procedură civilă nu contravin art. 21 din Constituție. Astfel, acestea reglementează doar ordinea soluționării excepțiilor în cadrul judecării, obligând instanța de judecată să se pronunțe, înainte de a intra în fondul dezbaterilor, asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond, care fac de prisos, în total sau în parte, cercetarea în fond a pricinii. Aceasta pentru a evita o judecată inutilă sau efectuarea unor acte de procedură care apoi ar trebui refăcute la altă instanță.

Așadar, art. 137 din Codul de procedură civilă asigură o legală administrare a justiției, referindu-se la situații ulterioare sesizării instanței judecătorești, și se înscriu în spiritul principiilor constituționale de dreptate și justiție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.200 și 1.201 din Codul civil, precum și ale art. 129 alin. 5, art. 137, 167, 168, 172 și 173 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.597/121/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 955

din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 10 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 10 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Eduard Paraschiv și Marian Lucian Stanca în Dosarul nr. 30.878/3/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției Marian Lucian Stanca și partea Daniel Simion Păun și se constată lipsa celuilalt autor, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției Marian Lucian Stanca solicită acordarea unui nou termen de judecată.

Partea prezentă nu are nimic de obiectat cu privire la cererea formulată.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen.

Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției Lucian Marian Stanca solicită admiterea acesteia așa cum a fost formulată.

Partea Daniel Simion Păun nu mai are nimic de adăugat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 30.878/3/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 10 din Legea**

nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Eduard Paraschiv și Marian Lucian Stanca în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 2 din Legea nr. 143/2000 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și art. 21 alin. (3), deoarece, deși alineatul (1) conține 17 *verbum regens* și o referire relativă și arbitrară la alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, legiuitorul a înțeles să instituie un singur cadru de pedepsire cu închisoarea de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, fără să facă vreo diferențiere în funcție și de alte criterii obiective, cum ar fi cantitatea de substanță traficată. Prin aceasta procurorul sau judecătorul, în absența unei reglementări cu un conținut univoc, au la îndemână o paletă extrem de variată de a acuza și de a condamna, conceptul de dreptate ca valoare socială fiind neîndoios oculată.

Articolul 10 din Legea nr. 143/2000 contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), deoarece instituie o inegalitate între persoana care, împrumutând bani traficantilor de droguri, este mai aspru pedepsit în calitate de finanțator decât cel care săvârșește propriu-zis fapta de trafic de droguri în una din modalitățile prevăzute de art. 2—9 din lege.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și 10 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 3 august 2000, care au următorul conținut:

Art. 2: „(1) *Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*

(2) *Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.*”;

Art. 10: „*Organizarea, conducerea sau finanțarea faptelor prevăzute la art. 2—9 se pedepsește cu pedepsele prevăzute de lege pentru aceste fapte, limitele maxime ale acestora sporindu-se cu 3 ani.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 410 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 12 noiembrie 2004, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), referitoare la sintagma „*orice alte operațiuni privind circulația drogurilor*”, din Legea nr. 143/2000. Cu acel prilej a statuat că, din rațiuni de politică penală justificate și de aspecte de tehnică legislativă, legiuitorul a înțeles să incrimineze în cuprinsul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, alături de operațiunile enunțate expres și orice „*alte operațiuni*”, fără ca prin acesta să fie afectate

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 10 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Eduard Paraschiv și Marian Lucian Stanca în Dosarul nr. 30.878/3/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 964

din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

prevederile constituționale care consacră statul de drept, cu elementele definitorii ale acestuia, între care și principiul legalității incriminării, întrucât reglementarea infracțiunii în cauză este realizată, în mod evident, prin lege. Contrar susținerii autorului excepției, Legea nr. 143/2000 nu folosește termeni nedefiniți, „operațiunile privind circulația drogurilor”, incriminate prin textul legal criticat, fiind clar circumstanțiate de legiuitor.

Curtea a mai reținut că este neîntemeiată și critica de neconstituționalitate formulată în raport cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât textul de lege ce face obiectul excepției nu aduce atingere, sub niciun aspect, dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, acestea putându-se prevala, fără nicio îngrădire, de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege în acest sens.

Așa fiind, considerentele deciziei menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 143/2000, Curtea constată că nu poate fi primită critica referitoare la încălcarea art. 16 din Legea fundamentală, deoarece acestea se aplică fără niciun fel de discriminare pe considerente arbitrare tuturor celor aflați în ipoteza normei. Or, de vreme ce, potrivit Deciziei nr. 38/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție constituită în Secții Unite, fapta de organizare, conducere sau finanțare a acțiunilor prevăzute la art. 2—9 din Legea nr. 143/2000 constituie o infracțiune distinctă, și nu o formă agravată a infracțiunilor prevăzute la art. 2—9 din aceeași lege, nici compararea statutului juridic al subiecților activi ai infracțiunii prevăzute de art. 10 cu subiecții activi ai infracțiunilor prevăzute de art. 2—9 nu poate constitui un argument în dovedirea înfrângerii prezumției de constituționalitate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Levente Berecki în Dosarul nr. 212/320/2006 (nr. vechi 7.328/1.387/2006) al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece prin Decizia nr. 610/2007 Curtea a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 212/320/2006 (nr. vechi 7.328/1.387/2006), **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi**, excepție ridicată de Levente Berecki în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) și art. 24 alin. (1), deoarece cauzele aflate în curs de judecată vor continua să fie judecate de instanțele competente potrivit legislației anterioare.

Judecătoria Târgu Mureș opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece în cauză sunt aplicabile prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Levente Berecki în Dosarul nr. 212/320/2006 (nr. vechi 7.328/1.387/2006) al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 986

din 30 iunie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 lit. b)
din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă
și a contabililor autorizați**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „pct. 6 din Legea nr. 269/2007 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați”, excepție ridicată de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați (C.E.C.C.A.R.) în Dosarul nr. 6.054/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea asupra cererii de amânare a judecării cauzei depuse de apărătorul ales al autorului excepției și motivate prin imposibilitatea sa de prezentare, acesta aflându-se în concediu legal de odihnă. Se arată, totodată, că, datorită complexității cauzei, este exclusă posibilitatea substituirii avocatului, iar primirea citației pentru termenul de judecată de astăzi a avut loc ulterior plecării sale în concediu.

Având cuvântul asupra acestei chestiuni prealabile, reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată, arătând că apărătorul ales avea obligația substituirii sale și că motivul plecării sale în concediu de odihnă nu justifică amânarea judecării cauzei.

Deliberând, Curtea respinge cererea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, și, în continuare, acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public pentru a pune concluzii asupra excepției de neconstituționalitate.

Acesta solicită respingerea excepției, arătând că textul de lege criticat reglementează o procedură specială pentru exercitarea de către persoanele desemnate de Ministerul Finanțelor Publice a atribuției de control asupra activității Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, control materializat printr-un act administrativ supus controlului judecătoresc. Totodată, acest text urmează să se aplice pentru viitor, potrivit regulii neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, astfel că nu se poate reține pretinsa încălcare a prevederilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.054/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „pct. 6 din Legea nr. 269/2007 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați”.**

Excepția a fost ridicată de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați (C.E.C.C.A.R.) într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect o acțiune în anulare a unor acte administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile „pct. 6 din Legea nr. 269/2007”, referitoare la „art. 38 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994”, instituind o derogare de la obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile reglementate de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (2) și ale art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție, deoarece printr-o lege ordinară nu poate fi modificată o lege organică, cum este Legea nr. 554/2004. În plus, arată că actul normativ supus controlului conferă Ministerului Finanțelor Publice legitimitate procesuală în mod retroactiv, în sensul că, ulterior intrării sale în vigoare, această autoritate are posibilitatea atacării în justiție a unor acte emise de C.E.C.C.A.R. din anul 2002, deși chiar și la acel moment Ministerul exercita aceeași atribuție de supraveghere a activității C.E.C.C.A.R. Mai susține autorul excepției că în cauză nu se poate invoca principiul *specialia generalibus derogant*, acesta vizând exclusiv faptul că normele speciale se aplică unei sfere restrânse de relații sociale față de normele generale, precum și faptul că normele de excepție, derogatorii, nu pot aduce atingere ordinii de drept.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu operează nicio modificare asupra Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și, astfel, nu aduce atingere prevederilor constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile pct. 6 din Legea nr. 269/2007 sunt constituționale, nefiind contrare prevederilor art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (2) din Legea fundamentală. Menționează că celelalte prevederi constituționale invocate nu au incidență în cauză și că, în realitate, criticile de neconstituționalitate formulate vizează modul de aplicare a legii atacate, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile „art. unic pct. 6 din Legea nr. 269/2007 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 4 octombrie 2007. În realitate, obiectul excepției îl constituie prevederile art. 39 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 8 ianuarie 2008. Anterior republicării ordonanței, aceste dispoziții au fost introduse, sub forma art. 38, prin art. 1 pct. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2007 și apoi modificate de pct. 6 al art. unic din Legea nr. 269/2007. Mai mult, din motivarea autorului excepției, Curtea constată că acesta vizează doar dispozițiile art. 39 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, astfel că numai asupra acestora urmează să-și exercite Curtea controlul de constituționalitate. Textul legal criticat prevede, în prezent, următoarele:

Art. 39. — *„Persoanele desemnate de Ministerul Finanțelor Publice să efectueze supravegherea publică a activității Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România au următoarele îndatoriri: a) (...)*

b) sesizează ministrul finanțelor publice ori de câte ori hotărârile Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România contravin reglementărilor legale. Ministerul Finanțelor Publice poate ataca hotărârile Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România la instanța de contencios administrativ, în condițiile legii. Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, procedura prealabilă nu este obligatorie”.

Autorul excepției de neconstituționalitate invocă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) care consacră principiul statului de drept, respectiv obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (2) referitoare la principiul egalității în drepturi și ale art. 73 alin. (3) lit. k) potrivit cărora contenciosul administrativ se reglementează prin lege organică.

Analizând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată, pentru cele ce se vor arăta în continuare:

În ceea ce privește susținerile de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, potrivit cărora acestea, instituind o derogare de la obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile

reglementate de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (2) și ale art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție, Curtea constată că nu pot fi reținute. Problema pusă în discuție de autorul excepției a mai fost dezbătută în fața instanței de contencios constituțional cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, text ce consacră o excepție de la regula recursului grațios în cazul acțiunilor în contencios administrativ introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public și Agenția Națională a Funcționarilor Publici. Prin Decizia nr. 1.186 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 28 ianuarie 2008, Curtea a reținut că aceste dispoziții nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, având în vedere că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

În plus, Curtea constată că prevederile art. 39 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, republicată, modificate prin art. unic pct. 6 din Legea nr. 269/2007, nu instituie pentru reprezentanții Ministerului Finanțelor Publice o nouă atribuție în materia supravegherii legalității hotărârilor și deciziilor emise de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați și de filialele sale; încă de la momentul reglementării sale, ordonanța de Guvern atacată a prevăzut, la Capitolul 4, atribuții ale organelor competente, respectiv Ministerul Finanțelor Publice, de supraveghere publică a activității C.E.C.C.A.R. Totodată, nu poate fi vorba de o încălcare a principiului statului de drept, cum apreciază autorul excepției, ci, dimpotrivă, de o aplicare a acestuia, deoarece controlul de legalitate nu poate fi exercitat, în limitele constituționale, decât pe cale judecătorească, fiind atributul exclusiv al instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, excepție ridicată de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați (C.E.C.C.A.R.) în Dosarul nr. 6.054/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 990

din 30 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor mențiunii de la pct. VI din Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, Curtea constată că, în lipsa unei mențiuni exprese cuprinse în Legea nr. 269/2007 asupra modalității de aplicare a reglementărilor legale, acestea urmează să dispună, potrivit regulii prevăzute de art. 15 alin. (2) din Constituție, numai pentru viitor, din momentul publicării actului normativ în Monitorul Oficial al României. Textul de lege criticat nu conferă reprezentanților Ministerului Finanțelor Publice, în mod retroactiv, legitimitate procesuală în sensul reglementării în mod expres a posibilității de a ataca în justiție hotărâri ale C.E.C.C.A.R. emise anterior intrării în vigoare a legii, iar în cazul apariției unei asemenea situații, doar instanța de drept comun, și nu Curtea Constituțională, este în măsură să aprecieze, în urma interpretării și aplicării legii la specificul fiecărui litigiu adus spre competență soluționare. În aceeași ordine de idei, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați nu intervine asupra Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, în sensul modificării ei, așa cum susține autorul excepției, ci, după cum o arată însăși titlul, reglementează un domeniu cu totul diferit. Numai sub aspectul stabilirii unor reguli de procedură legate de materia contenciosului administrativ ordonanța are caracterul unei legi speciale, care se aplică cu prioritate. În afara acelor reguli speciale, derogatorii, cadrul legal general este conferit de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care, în ceea ce privește termenele de prescripție și de decădere pentru introducerea acțiunilor în contencios administrativ, stabilește, la art. 11, reguli aplicabile în egală măsură și organelor Ministerului Finanțelor Publice.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, excepție ridicată de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați (C.E.C.C.A.R.) în Dosarul nr. 6.054/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 990

din 30 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor mențiunii de la pct. VI din Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Anexei VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Natalia Moroșanu în Dosarul nr. 24.887/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 24.887/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Anexei VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat**, excepție ridicată de Natalia Moroșanu într-o cauză având ca obiect recalculare pensie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul criticat din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 încalcă exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât nu a existat o situație de urgență la momentul adoptării acesteia. De asemenea, excluderea de la stabilirea punctajului mediu anual a formelor de retribuire în acord este retroactivă, discriminatorie și încalcă dreptul la muncă. Se mai susține că sunt reactivate efectele legilor de dinainte de anul 1989 în privința modului de calcul al pensiei.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile Anexei VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005, aprobată prin Legea nr. 78/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 11 aprilie 2005. În realitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt cele ale mențiunii de la pct. VI din Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, text asupra căruia Curtea urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Mențiunea de la pct. VI din Anexă prevede că:

„Nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul a pensiilor, conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001:

— formele de retribuire în acord sau cu bucată, în regie ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale; [...]”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției, ale art. 15 alin. (2) privind retroactivitatea legii, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 41 privind dreptul la muncă, ale art. 47 privind dreptul la pensie, ale art. 52 privind

dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare ale ordonanțelor de urgență și ale art. 154 alin. (1) privind conflictul temporal de legi.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată, astfel cum reiese din expunerea de motive a acesteia, *„în vederea susținerii măsurilor de reformare a sistemului de pensii prevăzute în Programul de guvernare, respectiv urgentarea procesului de recalculare a tuturor pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, stabilite în baza legislației în vigoare anterior datei de 1 aprilie 2001, aflate în plată, astfel încât să fie respectat principiul «la condiții egale de pensionare, pensii egale, indiferent de anul ieșirii la pensie», precum și pentru asigurarea cadrului legal necesar recalculării pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, elemente care vizează interesul public și constituie situații de urgență”.*

Toate aceste aspecte menționate în expunerea de motive justifică într-un mod satisfăcător adoptarea în condițiile art. 115 alin. (4) din Constituție a ordonanței de urgență criticate și, implicit, a mențiunii de la pct. VI din Anexa acesteia.

II. Cu privire la critica de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor menționate s-a pronunțat prin Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007, și Decizia nr. 346 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 3 aprilie 2009, constatând că acestea sunt constituționale.

Cu acele ocazii, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, drepturile cetățenilor la pensie și la alte forme de asigurări și asistență socială sunt prevăzute de lege, atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor, revenind în exclusivitate legiuitorului.

Prin urmare, ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor.

De asemenea, Curtea a constatat că verificarea împrejurărilor dacă, potrivit legislației anterioare, s-au încasat sau nu contribuții la asigurările sociale de stat pentru veniturile excluse de la stabilirea punctajului anual și dacă aceste venituri au făcut sau nu parte din baza de calcul a pensiilor constituie probleme de fapt și de aplicare a legii în cazuri concrete individuale, a căror soluționare intră în competența exclusivă a instanței judecătorești.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că, în sine, textul legal criticat nu cuprinde nicio dispoziție cu caracter retroactiv, fiind o dispoziție de drept substanțial și nu una de natură procedurală.

De altfel, cu privire la normele cu caracter procedural ale ordonanței de urgență, Curtea, prin Decizia nr. 57 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 21 februarie 2006, a statuat că, *„potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, condițiile de exercitare a dreptului la pensie și la alte forme de asistență socială se stabilesc prin lege și, prin urmare, este dreptul exclusiv al legiuitorului de a modifica sau completa legislația în materie și de a stabili data de la care operează recalcularea, însă orice prevedere nouă poate fi aplicată numai de la data intrării sale în vigoare, pentru a respecta principiul neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție”.* De asemenea, prin Decizia nr. 120 din 15 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 26 martie 2007, dar și prin alte decizii, Curtea a constatat că *„operațiunea de recalculare privește în mod inevitabil trecutul, pentru că stagiul de cotizare a fost realizat în trecut, dar se*

efectuează doar după data intrării în vigoare a ordonanței și are efecte numai pentru viitor, pensia recalculată intrând în plată numai de la data emiterii deciziei. În cazurile în care din recalculare rezultă un quantum mai mare al pensiei, se va plăti acesta, iar dacă noul quantum rezultat este mai mic, se va acorda în continuare pensia anterior stabilită și aflată în plată, fără a se aduce vreo atingere drepturilor legal câștigate anterior”.

În final, Curtea reține că art. 52 și art. 154 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză, în lipsa unei interdicții în

legătură cu accesul liber la justiție al persoanei vătămate printr-un act administrativ sau a unui conflict temporal de legi. În consecință, întrucât textul legal criticat respectă toate prevederile constituționale invocate, nu se poate reține încălcarea principiului supremației Constituției, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție.

În consecință, Curtea urmează să respingă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor menționate de la pct. VI din Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Natalia Moroșanu în Dosarul nr. 24.887/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 432581